

14 d'abril. Del 1931 al 2016.

Per la República Federal dels Països Catalans

El proper **14 d'abril del 2016** s'acompliran **85 anys de la proclamació de la República**, la qual —tot i les mancances i decepcions posteriors— el 1931 va desfermar la il·lusió en bona part de la societat dels Països Catalans i representà una experiència democratitzadora i esperançadora que, finalment, seria truncada per la barbàrie feixista.

Aquesta conjuntura representà a Casa Nostra l'exaltació dels valors republicans: fraternitat, justícia social, solidaritat entre els pobles, laïcisme, esperit federal i llibertat nacional. **La proclamació de la República Catalana —per partida doble— tingué com a conseqüència la recuperació de l'autogovern i el restabliment de la Generalitat de Catalunya.**

L'Estatut Català, únic durant anys, fou l'espill en el qual es miraren els projectes d'estatut del País Valencià i les Illes Balears.

Els anys republicans representaren també l'agermanament i la multiplicació de les relacions entre els territoris de parla catalana en els nivells cultural, social i institucional. L'ambient de fraternitat contribuí al fet que l'any 1932 se signessin a Castelló de la Plana les Normes Ortogràfiques, que entroncaven el País Valencià amb l'ortografia fabriana, un gran pas endavant per la unitat de la llengua. La col·laboració entre agrupacions socials, culturals i polítiques teixí una xarxa de relacions interterritorials que fou bruscament interrompuda pel cop d'estat i suspesa durant els quaranta anys de la dictadura franquista.

En el segle XXI, la societat i les estructures econòmiques són ben diferents, però els valors d'afinitat cultural i els interessos compartits entre els territoris de parla catalana són plenament vigents. L'alliberament nacional de la que avui és —encara— la Catalunya autonòmica sembla més a prop que mai, i té el valor afegit que aquest procés emancipador ha estat impulsat des de la societat civil. Parlar de República Catalana avui és parlar de justícia social, de procés constituent i d'una economia més justa, a més d'un ampli ventall de valors democràtics en què hi porta associats: referèndum, dret a decidir, constitució, eleccions, etc.

En aquest context, la resta dels Països Catalans també veuen dia rere dia com la seva identitat i cultura diferenciades i compartides són qüestionades i negades mitjançant el **procés de recentralització a què s'estan sotmetent els aparells dels estats espanyol i francès, per una banda, i per causa de la manca de polítiques actives de normalització i de dignificació de la llengua catalana**, principal símbol identitari de la comunitat catalanoparlant, per una altra.

Amb aquests antecedents, i amb la mirada fixa en el futur, **considerem que:**

1) El País Valencià, la Catalunya autònoma, les Illes Balears, Andorra, l'Alguer, la Franja de Ponent i la Catalunya Nord formen una nació històrica i comunitat lingüística i cultural integrada per milions de persones repartides en quatre estats que comparteixen interessos en els àmbits polític, econòmic, social, mediambiental, turístic, i mediàtic.

2) La col·laboració institucional i les polítiques coordinades en aquests àmbits incidirien directament sobre el benestar de la societat dels Països Catalans, és a dir sobre la qualitat de vida de les persones.

3) El procés d'alliberament nacional encetat a la Catalunya autònoma ha de servir de punta de llança per obrir el debat referent a la territorialitat de la nació catalana i per reivindicar el dret a decidir dels territoris catalanoparlants, sempre que una majoria social així ho desitgi.

Per tant, apostem:

1) Perquè cada territori de parla catalana pugui decidir lliurement el seu futur polític quant a l'autogovern, la sobirania nacional i la relació que vulgui establir amb la resta del domini lingüístic.

2) Perquè la catalanofonia, com a realitat cultural diferenciada, assoleixi el major grau de col·laboració i coordinació amb l'enfortiment d'organismes comuns que impulsin la normalització de la llengua pròpia i que potenciïn la projecció exterior de la cultura catalana, independentment de l'estatus politicoadministratiu de cada territori.

3) Per la construcció dels Països Catalans en la forma d'una República federal o confederal que, des del respecte als ritmes, la personalitat i la sobirania de cada país, representi un projecte comú amarat de valors democràtics, ecològics i republicans, amb l'objectiu d'aconseguir una societat més justa i igualitària.

Els sotasingants creiem que una República unida en la diversitat garantiria la competitivitat i l'èxit envers els reptes i les exigències que planteja la convivència en un món globalitzat.

Nom (per ordre alfabètic)

TERRITORI

Òscar Adamuz

CATALUNYA

Anna Arqué

CATALUNYA

Antoni Barceló Riera

ILLES BALEARS I PITIÜSES

Carles Barrull

FRANJA DE PONENT

Lluís de Manuel

PAÍS VALENCIÀ

Tomàs Escuder

PAÍS VALENCIÀ

Paulí Fontoba

FRANJA DE PONENT

Joaquim Gibert

CATALUNYA

Sal·lus Herrero

PAÍS VALENCIÀ

Antoni Infante

PAÍS VALENCIÀ

Joan Pere Le-Bihan

CATALUNYA NORD

Vicent Luna i Sirera

PAÍS VALENCIÀ

Agustí Mas

CATALUNYA/ANDORRA

Josep Messeguer

PAÍS VALENCIÀ

Joan Morro

ILLES BALEARS I PITIÜSES

José R. Noguero de Llano

FRANJA DE PONENT

Carles Pascual i Anmella

CATALUNYA

Marcel Pena

FRANJA DE PONENT

Sergi Perelló

CATALUNYA

Hervé Pi

CATALUNYA NORD

Francesc Ricart

FRANJA DE PONENT

Antoni Rico i Garcia

PAÍS VALENCIÀ

Elisenda Romeu

CATALUNYA

Quico Romeu i Jové

CATALUNYA

Joaquim Torrent

CATALUNYA

Francesc Viadel

PAÍS VALENCIÀ